

Smyslem práce je zachycení vývoje novověké filosofie směrem k filosofii "moderní" na základě subjekt-objektové problematiky, jež je považována a vykázána za ontologicky zcela fundamentální. Zachycení tohoto vývoje je ilustrováno z důvodu hlubšího vyjasnění smyslu a významu moderního myšlení. Ontologie novověké filosofie je bytostně určena skrze kategorie subjektu a objektu, já a věci. Nejvšeobecnější povaha této ontologie spočívá v předmětu fixace reality, kterým je buď já, věc či obojí. Pojem já a věci je v práci představen ve své totalitě prostřednictvím krajních pozic dvou novověkých myslitelů. Demonstrací krajní filosofie subjektu je Berkeley. Demonstrací krajní filosofie objektu Spinoza. Na základě explikace jejich ontologie se explikuje obecná povaha novověké ontologie. Konec novověké ontologie a její přechod v ontologii "moderní" se děje skrze rekonstrukci subjekt-objektové figury. Autorem této rekonstrukce je Hegel. Realita nyní není kladena do subjektu ani do objektu, ale do jejich vzájemné relace.